

DELIRIUM

In & out

Een golf rijst op en breekt de lege ruimte van Delirium in. De lege ruimte onthult zich, articuleert haar eigen vloeibaarheid door haar geladen volume opnieuw mee te geven aan de golf die wegtrekt en zich ergens anders weer opstapelt. Golven die in elkaar overgaan. Deze bewegingen geven Delirium een textuur, een veelheid die voelbaar is wanneer ze in detail openbreekt, als een heuvel die prijst uit vormeloosheid. De cadans van de getijden, de beweging van naar binnen stromen en uitvloeien, de dynamieken van iets mee te geven aan de golf en de golf die de dingen laat liggen, het detail dat zich transformeert tot iets 'bigger than life', het uiteenvallen van onverenigbare elementen tot de opstapeling, tot een berg. Dat zijn bewegingen die de schijnbaar lege ruimte van Delirium meervoudig voelbaar maken.

Geestesoog/oog van de storm

Voor Miet Warlop beschrijft Delirium de interne storm die ze ervaart terwijl ze creëert - een vertaling van wat zich in haar geestesoog afspeelt in overweldigende zin, als een golf die opkomt in haar hoofd en weer breekt in de buitenwereld, , reikend naar een gemeenschappelijk aanvoelen. In deze mentale wervelwind wordt onrust zowel de drijvende kracht als de strijd om kalmte.

Delirium is een mentale wervelwind van 4 solo's die in canon elkaar echoën, aanwakkeren en bedaren. Vijf performers die soms alleen en soms de ruimte overnemen van elkaar, om die met hun eigen accenten opnieuw te beademen, tot rust te brengen en aan te tasten. Als de eerste solo een punt is, dan zijn de solo's die transformaties van dat punt, transformerend als een Ovidiaanse mythe, of zoals het oog van een storm, het kalme punt waarrond alle chaos raast. Onontkoombare ontombare gedaantes van verlangens en angsten rond een kalm windstil punt.

Tactiliteit

1 solo voor 4 performers en 1500 meter zijde stof. Wat de stoffen tactiel maakt, ' door aanraken waarneembaar', zit in hun kwaliteit besloten. Ze zijn met grote precisie, tot in elke plooï waarneembaar in de manier waarop de performers ze afzonderlijk behandelen. Hun grootte, hun kleuren en hun glans zijn zodanig manifest dat ze door hun verschijning alleen al, vragen om met grote zorg uitgerold te worden, opgeplooid, afgewikkeld, met wederkerige zachtheid behandeld te worden. Ook in omgekeerde beweging geldt hun tactiliteit, want de doeken zelf raken op hun beurt volumes aan die wij niet kunnen waarnemen zonder hun suggestieve tussenkomst. Vloeibaar als ze zijn krijgen ze hun eigen tijdelijke vorm precies omdat ze de ademtocht van verborgen en ontastbare werelden waarneembaar maken. Ze slingeren weg, ze bollen op, ze glijden af, ze hopen zich op, ze strijken zich neer. Zo bewegen ze als de longen van een schijnbaar lege ruimte. Hun manifeste verschijning onthult en verhuult, ze geven het potentieel van verborgenheid een kortstondige sculpturale vorm.

Een koor van ongelijktijdigheid

" de wereld is weg, ik moet u dragen" - paul celan

De sluier, of iets dat vasthoudt, omhult of bindt - een lint, een doek - is het mythologische object bij uitstek in het oude Griekse denken. De sluier is al het andere: een teken dat bestaande dingen vergankelijk zijn, die vragen om zowel verborgen als onthuld te worden, om te verschijnen en te verdwijnen." -Roberto Calasso

In het huidige tijdperk van discontinuïteit draaien we om elkaar heen in een duizeling van elkaar overlappende "tijden" en "ruimtes", ook al zijn we fysiek dichterbij dan ooit. Deze discontinuïteit fragmenteert onze gedeelde werkelijkheid en creëert een vervreemding waarin gemeenschappelijkheid ongrijpbaar wordt.

In het oude Griekenland had het koor een unieke rol in tragedies: het moest alles omvatten wat te groot was om te verwoorden, alles wat buiten het verhaal lag. Het zong over afwezigheden, over onzichtbare aanwezigheden, over wat niet verteld kan worden maar waar alleen maar naar wordt verwezen. Het koor is de stem van de mythe zelf, geen verzameling individuen maar een onpersoonlijke eenheid die de diepste mysteries, angsten en verlangens van de mensheid vertaalt. Het symboliseert de tijdloze wetten van het lot en fungeert als het collectieve geheugen van de gemeenschap.

In Delirium vernieuwt Miet Warlop dit eeuwenoude concept door een canon van solo's te gebruiken als een middel om de ruimte collectief te delen en tegelijkertijd de uniciteit van elke performer te vrijwaren. Hier weerkaatsen de opgerolde stoffen de aanwezigheid van de performers en vormen ze een soort asynchroon koor. In hun korte momenten van gedeelde aanwezigheid verdwijnen en verschijnen de stoffen, verenigd door de muziek van Micha Volders, en worden ze echo's die de ruimte nieuw leven inblazen.

Paradox van verdeeldheid

Het beeld van een "koor van discontinuïteit" vat de paradox van onze tijd: een massa die in canon zingt maar nooit in harmonie. Onze gefragmenteerde samenleving is vol stemmen, die elk voor zich spreken maar zelden gehoord worden. In dit koor van disharmonie klinkt elke stem tegelijk, apart maar nooit helemaal samenvloeiend. Deze disharmonie vraagt ons om een nieuwe manier van samenleven te creëren - een manier die elke eigen stem waardeert en tegelijkertijd naar cohesie zoekt. Denkers als José Ortega y Gasset en Elias Canetti herinneren ons eraan dat kracht niet ligt in uniformiteit, maar in het herkennen van onze plaats binnen een groter collectief. Om echt samenhangend te leven, moeten we dit koor van discontinuïteit niet het zwijgen opleggen, maar om elke stem zijn afzonderlijkheid te laten behouden in relatie met anderen. Misschien kunnen we, door dit gefragmenteerde tijdperk te omarmen, een nieuwe samenhang vinden - een samenhang die diversiteit koestert en ons verlangen naar verbondenheid eert.

Miet Warlop (°1978 Torhout BE) is meester in de Beeldende Kunst (KASK, Gent). Voor haar afstudeerproject *Huilend Hert, Aangeschoten Wild*, een bewoonde installatie bestaande uit zes tableaux vivants en een kruipend subject, ontving ze de Franciscus Pycke Award en de publieksprijs TAZ 2004. In 2005 ging haar project *SPORTBAND / Afgetrainde Klanken*, waaraan twintig mensen tegen de klok doorheen muziek en sport werken, in première. In het kader van *Lovepangs* (Vooruit, 2005) ontwikkelde ze de een-op-een performance *Koester de Kersen*. In 2006-2007 was Warlop 1 van de 6 kunstenaars bij *DE BANK (CAMPO)* (Gent); daar werkt ze aan een de reeks 'Propositions', genaamd *Grote Hoop / Berg*. Tussendoor is ze verantwoordelijk voor de scenografie van voorstellingen van Pieter Genard, Raven Ruëll, DitoDito-Jef Lambrecht, KVS (Brussel), *kc Vooruit* (Gent) en *Les Ballets C de la B* (Gent).

Tijdens de Europese tournee van 'Propositions' realiseert ze *Springville*, een performance vol chaos, verwachtingen en verrassingen, waarbij scenografie, kostuums, props en personages nauw met elkaar verbonden zijn. De voorstelling ging in première in 2009 in *kc BUDA* (Kortrijk), en tourt sindsdien nog steeds wereldwijd naar al meer dan 200 theaters. Vervolgens verblijft Miet Warlop 3 jaar in Berlijn, waar ze zich toelegt op haar beeldend werk en het nieuwe *Mystery Magnet*, wat tijdens het *Kunstenfestivaldesarts* in mei 2012 in première gaat. *Mystery Magnet* wint de *Stückemarkt Theaterreffen Prize* tijdens de *Berliner Festspiele*, voor haar vernieuwende vorm van theater. *Mystery Magnet* speelt meer dan 100 keer over de hele wereld en werd genomineerd voor *Theatertreffen Berlijn* voor het vernieuwende karakter van het maken van stage-arts.

In 2013 wordt Miet Warlop uitgenodigd als beeldend kunstenaar door *Baltic Triennial* (Vilnius), *Hebbel am Ufer* (Berlin), *Lisson Gallery* (London), *Southard Reid Gallery* (London). Van 2012-2016 is ze *artist-in-residence* bij de *Beursschouwburg* (Brussel). Haar *Alligator Project* is seizoenopener en brengt verscheidenheid van artiesten en muzikanten waaronder *Reggie Watts* en *Michael Portnoy*, een project gecureerd door Miet Warlop.

In 2014 startte Miet Warlop haar eigen productiestructuur op: *Miet Warlop / Irene Wool*. In oktober 2014 gaat de eerste productie van Irene Wool *Dragging the Bone* in première in de *Beursschouwburg* (Brussel). *Dragging the Bone* is een solo performance in een sculpturale wereld. In 2015 opent ze de festiviteiten voor het vijftigjarig bestaan van de *Beursschouwburg* (Brussel) met *Rocket* dat geïncorporeerd wordt naar het grid. Daarnaast nodigt

Art Gallery Barbican (London) haar uit om een performance te brengen als deel van het project *Station to Station*, gepresenteerd door *Doug Aitken*. Terwijl haar solo *Dragging the Bone* op tournee gaat en de 100ste show van *Mystery Magnet* in Gent, Porto en Bordeaux gevierd wordt, eindigt ze het jaar met de opening van haar eerste solotentoonstelling in *KIOSK Gallery* (Gent), *Crumbling Down the Circle of my Iconoclasm*. In 2016 gaat een nieuwe grote zaalvoorstelling in première op het *Kunstenfestivaldesarts* (Brussel), *Fruits of Labor*, een deep night choreographical concert performance, die als pijnstillert voor de wereld wordt aangereikt.

Zowel in performances als in beeldende kunsten wordt ze bekend. *Nervous Pictures* werd in 2017 o.a. geprogrammeerd in *KW Institute for Contemporary Art* (Berlijn), *Palais de Tokyo* (Parijs), *Performatik* (Brussel). In 2017 opent *Miet Warlop in Vooruit* (Gent) met de monumentale installatie *Amusement Park*. Tevens wordt ze uitgenodigd door *BOZAR* (Brussel) in het kader van de retrospectieve tentoonstelling van *Yves Klein*. Ze presenteert er *HORSE a man, a woman, a desire for adventure* en *Mystery Magnet*. Tijdens het slotevent van de *Paul Bury* tentoonstelling wordt haar beeldende interventie *The Board* gepresenteerd. *Festival Actoral. 17* (Marseille) nodigt Miet Warlop uit voor "L'Objet des Mots", wat resulteert in een nieuw project *Ghost Writer and the Broken Hand Break* – een productie die in september 2018 in *NTGent* (Gent) in première gaat. Warlop werkte hiervoor samen met auteur en curator *Raimundas Malasauskas* en muzikant *Pieter De Meester*. Begin 2018 maakt Miet Warlop *Big Bears Cry Too*, een solovoortelling met *Wietse Tanghe*. Deze show voor alle leeftijden ging in april 2018 in première in het *hetpaleis* (Antwerpen). Beide voorstellingen zijn sindsdien op tournee met groot succes. Samen met *Fruits of Labor* en *Mystery Magnet* werden in 2019 85 voorstellingen gespeeld internationaal in 14 landen.

In 2020 start Miet Warlop / Irene Wool een samenwerking met *Frans Brood Productions* en daardoor werden heel wat voorstellingen geprogrammeerd, nationaal als internationaal. Sinds de uitbraak van *Covid-19* konden echter slechts enkele van de geplande voorstellingen gespeeld worden; de overige data zijn verplaatst naar 2021 en 2022. Tijdens de verplichte lockdown besliste Miet Warlop / Irene Wool om een online platform te ontwikkelen onder de naam *Slamming Doors*. Een online sitcom die fungeert als een plezierplatform waarin samenwerkingen, discussies en andere artiesten en hun praktijk aan bod zullen komen. Er is een eerste reeks afleveringen gemaakt die ingaat tegen het aloude niche-denken rond kunstenaar-zijn en kunstbeleving. De bedoeling is om na 100 online afleveringen een special te maken voor het podium. Miet Warlop / Irene Wool ontwikkelde ook een eigen online platform dat zal doorgroeien naar een levendige databank van archiefmateriaal. Eveneens wordt het een "raam" die in kijik zal geven in de dagelijkse artistieke keuken van Warlop die je 24uur op 24 kan raadplegen.

Miet Warlop herneemt in het najaar 2021 het twaalf jaar oude stuk *Springville* onder de nieuwe titel *After All Springville Disasters and Amusement Parks*. Warlop herdenkt haar gelauwerde stuk in een nieuwe tijd en positioneert het werk opnieuw in haar oeuvre. De herneming mixt een bestaande show (*Springville*) en een installatie (*Amusement Park*) tot een nieuw geheel en ging in augustus 2021 in première op het *Internationales Sommerfestival* (Hamburg).

Miet Warlop / Irene Wool tourt momenteel met de voorstelling *Histoire(s) du Théâtre IV : One Song* (NtGent, 2022) die op 7 juli 2022 in première is gegaan op *Festival d'Avignon*. Miet ontwikkelt ondertussen de nieuwe productie *Delirium*, in samenwerking met oa. *Kunstenfestivaldesarts*, *Kaaitheater* en *Tanzquartier Wenen*. *Delirium* gaat in première in het voorjaar van 2025 .

“ONE OF THE BEST PERFORMANCES OF EUROPE !
INCREDIBLE VIRTUOSITY. A WILD, EXHILARATING STUDY OF
THE ABSURD.”

— The New York Times

“Wij beschouwen Miet als een van de belangrijkste kunstenaars
van de hedendaagse scene die performance, happening en
beeldende kunst op een unieke manier combineert.”

— Hellerau, Europäisches Zentrum der Künste Dresden

“De verbeelding die Miet in haar voorstellingen weet op te roepen
door het mixen van verschillende stijlen trekt telkens weer onze
meer dan gewone aandacht. Het transformeren van haar beelden
en inhoud in een steeds verrassende nieuwe vorm is maar één
van de redenen waarom wij deze interessante maker altijd graag
bij ons over de vloer hebben.”

— NTGent

“Het dramaturgenteam van de Ruhrtriennale verwondert zich over
haar combinatie van ernst en speelsheid, steeds op het randje
van het groteske. In haar werk ontwikkelt het welover- wogen
gebruik van geluid een taal op zich, terwijl de komische, soms
slapstickachtige omgang met objecten op het toneel noo- it
oppervlakkig overkomt omdat het zorgvuldig wordt omlijnd door
een politiek discours. Dit maakt Miets werk benaderbaar voor
publiek van alle leeftijden en met verschillende niveaus van
theaterervaring. Miet Warlops' werk zorgt voor een betovering
waar moeilijk aan te weerstaan is.”

— Ruhrtriennale

“Miet Warlop is een kunstenaar die een enorme verbeeld- ing en
originaliteit legt in alles wat ze doet. Alles wat we van haar hebben
gezien, leidde bij ons tot heel veel bewondering en genot.”

— London International Mime Festival

“Met haar liefde voor het object scheidt ze in Springville een
surrealistisch universum dat intrigeert, charmeert en zelfs regel-
matig de lachspieren masseert. Of hoe uit de verbazing voor een
gewone kartonnen doos iets ongewoon boeiends kan groeien.”

— De Morgen

“Ghost Writer and the Broken Hand Break is een wervelende,
ijzingwekkend beheerste performance” ****

— De Volkskrant

“Fruits of Labor jumpt op de beat van Miet Warlops hartslag en is
een poppy, sprankelend cadeau aan een wereld waar elke vorm
van sprankeling aan banden dreigt gelegd te worden.” ****

— Focus Knack

“In onze perceptie is Miet, sinds ze 12 jaar geleden haar eerste
versie van SPRINGVILLE presenteerde, uitgegroeid tot een
van de meest interessante artiesten in Europa en zal ze ook in
de toekomst ongetwijfeld een belangrijke stem blijven van de
Europese theater- en performance-scene.”

— Internationales Sommer Festival Kampnagel Hamburg

Prijzen en Selecties

Nederlands Theaterfestival

2023 – Nederland – VSCD Mime en Performance Prijs
for One Song – Histoire du Théâtre IV

Syndicat de la Critique

2023 – Frankrijk – Prix de la Critique
for One Song – Histoire du Théâtre IV

Publieksprijs DANCE XXV International Contemporary Festival

2023
for After All Springville

Nederlands Theaterfestival

2022 – Nederland – VSCD Mime en Performance Prijs
for After All Springville

Golden Olie Het Theaterfestival

2021
for After All Springville

Kontrapunkt Festival Juryprijs

2015 – Polen – Best Performance Award
for Mystery Magnet

Stuckemarkt Prize

2014 – Berlijn – Theatertreffen at Berliner Festspiele
for Mystery Magnet

Nominatie Het TheaterFestival

2010 – Antwerpen – DeSingel
for Springville

Kontrapunkt Festival Juryprijs

2010 – Polen – Best Performance Award
for Grote Hoop/Berg Propositions

Publieksprijs

2004 – Oostende – Theater Aan Zee
for Huiled Hert / Aangeschoten Wild

Franciscus Pycke Juryprijs

2003 – Gent – KASK
for Huilend Hert / Aangeschoten Wild

